

- zasadę dobrej administracji, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadę proporcjonalności w związku z kontrolą przeprowadzoną przez OLAF;
- prawo do bycia wysłuchanym w związku z działaniami Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Polityki Sąsiedztwa i Negocjacji w sprawie Rozszerzenia po przeprowadzeniu kontroli przez OLAF.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2017 r. – Teollisuuden Voima / Komisja

(Sprawa T-620/17)

(2017/C 402/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Finlandia) (przedstawiciele: M. Powell, Solicitor, adwokaci: Y. Utzschneider, K. Struckmann i G. Forwood)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (EU) 2017/1021 z dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.44727 2016/C (ex 2016/N), którą Francja zamierza wdrożyć na rzecz grupy Areva ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że Komisja nie uzasadniła w wystarczający sposób decyzji wbrew art. 296 TFUE z powodu nadmiernie lapidarnej redakcji opublikowanej wersji zaskarżonej decyzji, która nie pozwala stronie skarżącej zapoznać się z uzasadnieniem tej decyzji, a Trybunałowi dokonać kontroli.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do przywrócenia długoterminowej rentowności grupy Areva.
 - Strona skarżąca powołuje się w tym względzie na Wytyczne Komisji dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji, w których to wytycznych wymaga się, by plan restrukturyzacji przywrócił długoterminową rentowność beneficjenta w rozsądnych ramach czasowych i na podstawie realistycznych założeń ⁽²⁾.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie zaproponowanych środków mających na celu ograniczenie zakłóceń konkurencji na głównym rynku, na którym grupa Areva będzie prowadzić działalność po restrukturyzacji.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędu w ocenie poprzez uzależnienie zatwierdzenia pomocy państwa od nieodpowiednich i niewystarczających warunków.

5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego błędu z powodu uznania pomocy państwa za zgodną z rynkiem wewnętrznym, mimo że proponowany plan restrukturyzacji nie daje wystarczających gwarancji, że Areva będzie w stanie wykonać projekt OL3 w pożądanym terminie, co narusza tym samym niektóre inne cele traktatu UE, które powinny być zostać uwzględnione podczas badania zgodności pomocy państwa z rynkiem wewnętrznym.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017, L 155, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. 2014, C 249, s. 1, pkt 47.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2017 r. – González Buñuel i in. / SRB

(Sprawa T-642/17)

(2017/C 402/58)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Antonio González Buñuel (Barcelona, Hiszpania) i 12 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci J. De Castro Martín, M. Azpitarte Sánchez i J. Ruiz de Villa Jubany)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji SRB w sprawie BANCO POPULAR ESPAÑOL (SRB/EES/2017/08);
- zasądzenie od SRB na rzecz skarżących, na podstawie art. 340 akapit drugi TFUE i 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zapłaty z ustanowionego zgodnie z art. 67 rozporządzenia 806/2014 jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odszkodowania za szkody wyrządzone skarżącym bezpośrednio w następstwie wydania zaskarżonej decyzji w sprawie BANCO POPULAR ESPAÑOL, kwota którego to odszkodowania odpowiada wartości rynkowej instrumentów kapitałowych instytucji bankowej w dniu poprzedzającym (6 czerwca 2017 r.) wykonanie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; tytułem ewentualnym, na wypadek gdyby Sąd nie uwzględnił powyższego żądania odszkodowawczego, żądanie zasądzenia od SRB zapłaty na rzecz skarżących odszkodowania w wysokości różnicy, która zostanie określona w ramach przewidzianej w art. 20 ust. 16 rozporządzenia 806/2014 wyceny przez niezależną osobę, między kwotą otrzymaną przez wspomnianych skarżących, jako płatność z tytułu swoich roszczeń w wyniku zastosowania wspomnianej decyzji, a kwotą, którą otrzymaliby w ramach standardowego postępowania upadłościowego; oraz
- na podstawie art. 133 i 134 regulaminu postępowania przez Sądem, obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.